

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 317/10
14.07.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Lidije Đukić, članova veća, u parnici tužioca Zemljoradničke zadruge P. iz A., čiji je zastupnik advokat I.P. iz A., protiv tuženih V.M. iz B., M.M. iz A., J.M. iz B., G.M. iz A. i G.K. iz A., čiji je zajednički punomoćnik advokat M.G. iz B., radi brisanja uknjižbe, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 1000/08 od 06.05.2008. godine, u sednici veća održanoj dana 14.07.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 1000/08 od 06.05.2008. godine. O b r a z l o ž e n j e

Pravosnažnom presudom Okružnog suda u Kragujevcu Gž. 1000/08 od 06.05.2008. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Arandelovcu P. 23/08 od 07.02.2008. godine. Tom presudom, stavom I izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca da se dozvoli brisanje uknjižbe prava vlasništva tuženih na nepokretnosti označenoj kao kat. parcela br. ... L. njiva IV klase površine od 2.016,57 ha upisanoj u LN br. ... KO V., u korist Republike Srbije i prava korisništva na istoj nepokretnosti u korist tužioca. Stavom II izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se dozvoli povratak u pređašnje zemljišno-knjižno stanje tako što će se dozvoliti uknjižba prava vlasništva na nepokretnosti označenoj u stavu prvom izreke, u korist Republike Srbije i prava korisništva na istoj, u njegovu korist. Stavom III izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se obavežu tuženi da mu predaju nepokretnost bliže označenu u stavu prvom izreke i omogućće mu korisnu i mirnu državinu iste. Stavom IV izreke tužilac je obavezan da tuženima na ime naknade troškova spora isplati 118.500,00 dinara.

Protiv navedene pravosnažne presude tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pravilnost pobijane presude u smislu člana 399. ZPP i člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP („Službeni glasnik RS“ br. 111/09 od 29.12.2009. godine) i našao da izjavljena revizija nije osnovana. Obzirom da donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni kasacioni sud pazi po službenoj dužnosti. Nisu učinjene ni bitne povrede na koje se revizijom ukazuje: iz tačke 12. citirane zakonske odredbe jer obrazloženja prvostepene i pobijane presude sadrže jasne i neprotivrečne razloge o bitnim činjenicama, a ni iz člana 361. stav 1. u vezi člana 382. stav 2. ZPP obzirom da obrazloženje pobijane presude sadrži ocenu žalbenih navoda od značaja. Nije osnovan ni revizijski razlog o pogrešno primenjenom materijalnom pravu.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, rešenjem Opštinskog suda u A. Dn. br. ... od 28.09.1995. godine uknjiženi su u zemljišne knjige u zkul br. ... KO V., kao suvlasnici na predmetnoj katastarskoj parceli broj ... L. njiva IV klase površine od 2.016,57 ha, ovde tuženi odnosno njihovi pravni prethodnici, sa odgovarajućim idealnim udelima od po 1/6 idealnih delova: G.M., A.M. i G.K. i sa 1/2 idealnog dela sada pok. Ž.M.; a na osnovu rešenja Komisije za vraćanje zemljišta Opštine A. od 19.03.1993. godine, kojim im je utvrđeno pravo svojine kao ranijim sopstvenicima ove nepokretnosti, koju tuženi sada drže u posedu. Tuženi M. i J.M. su zakonski naslednici sada pokojnog Ž.M. (dok je tuženi V.M. svoj suvlasnički deo dobio na poklon od A.M.). Ista katastarska parcela je u Službi katastra nepokretnosti Opštine A. upisana u listu nepokretnosti LN br. ... KO V. Rešenjem Ministarstva finansija RS od 17.02.1997. godine, (pored ostalog) poništeno je rešenje Komisije za vraćanje zemljišta Opštine A. od 19.03.1993. i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak. Presudom Vrhovnog suda Srbije U. ... od 04.03.1998. odbijena je tužba podneta protiv ovog rešenja. Komisija za vraćanje zemljišta Opštine A. je u ponovnom postupku donela rešenje od 04.02.2000. (kojim je utvrdila pravo svojine ovde tuženima u odgovarajućim idealnim udelima) koje je poništeno rešenjem Ministarstva finansija Republike Srbije od 05.10.2006. godine. Protiv tog rešenja podneta je tužba Vrhovnom sudu Srbije u upravnom sporu, koji je u toku. Tužilac je tužbu u ovoj parnici podneo dana 11.01.2007. godine.

Na utvrđeno činjenično stanje nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo, zaključivši da je tužba za brisanje uknjižbe prava vlasništva na predmetnoj nepokretnosti (izvršene 1995. godine), podneta posle proteka roka za to iz paragrafa 69 Zakona o zemljišnim knjigama čija se pravila primenjuju na osnovu člana 4. Zakona o nevažnosti pravnih propisa donetih pre 06.04.1941. i za vreme neprijateljske okupacije („Službeni list FNRJ“ br. 86/46, 104/46 i 96/47); te da je sa tog razloga tužilac izgubio pravo na brisanje uknjižbe. Kosekventno čemu su neosnovani i tužiočevi zahtevi koji bi proizšli iz ovog zahteva: za restituciju zemljišnog stanja i za povratak u posud predmetne

koji bi proizasli iz ovog zahteva: za resuciju zemljisno-knjiznog stanja i za preduju u posedu predmetne nepokretnosti.

Neosnovani su revidentovi navodi da je pobijana presuda zasnovana na pogrešno primenjenom materijalnom pravu time što su primenjena pravna pravila Zakona o zemljišnim knjigama, umesto Zakona o državnom premeru i katastru i upisima prava na nepokretnostima („Službeni glasnik RS“ br. 83/92, sa izmenama i dopunama) a koji za podnošenje ovakve tužbe propisuje objektivni rok od dve godine od dana izvršenja upisa, za koji smatra da nije protekao, računajući ga od 18.01.2006. godine, kao narednog datuma od dana objavljivanja i stupanja na snagu rešenja o potvrdi katastarskog operata za KO V. Ne samo sa razloga što je predmet ovog spora brisanje uknjižbe, što znači upisa prava na nepokretnostima izvršenog po pravilima zemljišno-knjižnog prava, koja se onda imaju primeniti i za pravnu situaciju brisanja uknjižbe tog prava. Već i stoga što je navedeno rešenje o potvrdi katastarskog operata za KO V, kao relevantno za početak primene katastra nepokretnosti za tu katastarsku opštinu, u smislu člana 151. u vezi člana 72. Zakona o državnom premeru i katastru i upisima prava na nepokretnostima, doneto 27.12.2005. godine (objavljeno u „Službenom glasniku RS“ broj 4 od 17.01.2006); što znači posle 10 godina od 1995. godine kada je izvršena predmetna uknjižba. Tek danom početka primene katastra nepokretnosti u katastarskoj opštini za koju je izrađen, prestaju da važe zemljišne knjige u toj katastarskoj opštini, u smislu člana 151. citiranog Zakona.

Pravilno je odlučeno i o naknadi troškova spora u smislu članova 149. stav 1. i 150. ZPP.

Sa izloženih razloga Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 405. stav 1. ZPP odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović,s.r.